

desto mindre er det en af de toneangivende Mænd i den offentlige Barneforsorg. Han er Sekretær i Kristelig Forening. Han er den Mand, der næst Overinspektøren har alle Traadene i sin Haand. Mod denne Mand og hans Hustru, der ogsaa ved Ledelsen af hendes Børnehjem er alvorligt kompromitteret, er der rejst den ene stærke Anklage efter den anden. Nej, vi ere ikke færdige med Skandalerne, det beror paa den højtærede Justitsminister, paa det ærede Medlem for Kellerup, paa Overværgeraadet sely, om Skandalernes Tid skal være omme. Der er mere at afsløre, men det er ikke nødvendigt, naar blot de Herrer, der have Magten paa dette Omraade, ville gøre deres Pligt fuldtud.

Det er beklageligt, siger jeg, at en Mand som Møller paa „Bøgildgaard“ gaar sin Vej, og det er beklageligt, at fordi Overinspektøren ikke kan lide denne Mand, Møller, faar han ikke saa mange Dreng, som man faar ude paa „Godhavn“. Det er nogle Træskure, de have derude. Det har aldrig egnet sig og egner sig den Dag i Dag ikke til Børnehjem. Det er ganske umuligt under vore klimatiske Forhold. Drengene have frosset derude, de arme Knægte, og Grunden til al den utidige Vandladning er den, at de have frosset saa forfærdeligt. Forstanderen derude, Frydensberg, faar Bunker af Dreng, fordi Overinspektøren synes om denne Mand. Søskeneparret Frydensberg, det er hans Folk! Undermaalere, de, der forstaa at hykle, og de, der forstaa at krybe, have denne Mands Bevaagenhed. Men en selvstændig Skolemand, der, som f. Eks. Møller, forinden Overinspektørens Udnævnelse har skrevet en Artikel i „Børnehjemstidende“, hvor han udtaler Ønsket om, at det maa blive en Skolemand, der faar med Ledelsen af Opdragelsesanstalterne at gøre, er misliebig. Hans Opdragelsessystem er maaske ikke saadant, at det kan staa for en streng Kritik. Saaledes er det vel intetsteds. Men den Mand har i alt Fald faaet Børnene til at holde af sig, har i alt Fald bestræbt sig for at indføre en Række af Reforme paa „Bøgildgaard“, som man savner andre Steder.

Jeg sagde før, at Overinspektøren er en Mand, som ofte har givet Anledning til, at man kunde bruge Ordet „overfladisk“ om ham. Det ærede Medlem for Kellerup var saa stærkt forarget over de unge Piger, som havde afgivet forskelligt Vidnesbyrd og enkelte Vidnesbyrd, som ikke vare i Overensstemmelse med Sandheden. Han

henviste her bl. a. til, hvad en aandssvag Pige, Valborg Mortensen, har sagt, en Pige, jeg for øvrigt ikke har nævnt i mine Artikler eller paa noget af mine Møder. Men hvad siger da den højtærede Justitsminister til de to Breve, jeg her har i min Haand? En Mand her i Byen skriver til Overværgeraadet. Jeg vilde meget gerne have, at den højtærede Justitsminister vilde høre paa Oplæsningen af disse to Breve — de ere ganske korte —, skønt jeg ganske vist ved, at den højtærede Justitsminister skal op til Automobilloven i Landstinget. (Carl Hansen [Viborg Amts 1ste Valgkreds]: Ere de stjaalne?) Blev der spurgt, om jeg havde stjaalet Brevene? Naa, af det ærede Medlem for Skive! Ja, han er jo ikke helt rask endnu, saa jeg tilgiver ham hans Spørgsmaal. Her er altsaa en Borger i denne By, der skriver til Overværgeraadet, om han ikke kan faa en 16aarig Dreng fra Landerupgaard til København og skaffe ham i Lære her, han nærer Interesse for Drengen. Saa svarer Overinspektøren for Opdragelsesanstalterne; Brun, i et Brev, der er dateret den 30. December 1907; jeg skal ikke nævne Navne —: „N. N. har for venerisk Sygdom, som han angiver at have paadraget, sig i Hamborg, været indlagt paa Kolding Sygehus. Han skal nu som helbredet være udskrevet. Brun.“ Vedkommende Borger skriver saa til Sygehuset i Kolding og modtager følgende Svar: „Hr. M. M. I Anledning af Deres Forespørgsel skal jeg meddele Dem, at Drengen N. N. er bleven behandlet paa Kolding Sygehus for en Betændelse under Forhuden, hvilken Lidelse ikke har noget med veneriske Sygdomme at gøre. Han blev udskrevet for 8 Dage siden. Ærbødigst Christian Schelde, Reservelæge.“ Hvorledes har man faaet denne Dreng til at tilstaa, at han har været i Hamborg og der er bleven befængt med venerisk Syge? Naar jeg ser, hvorledes Tilstaaelserne paa „Hebron“ mange Gange ere fremkomne, naar jeg lægger Mærke til alle disse Forhør, undrer det mig ikke, at man ogsaa har kunnet faa denne Dreng til at tilstaa, men det forekommer mig unægtelig meget graverende, at Overinspektøren tilstiller en Mand, som interesserer sig for en saadan Dreng, en Meddelelse om, at denne Dreng lider af venerisk Syge, naar Lægen paa det Sygehus, hvor Drengen er indlagt, maa erklære, at han ikke lider af nogen Sygdom, der staar i Forbindelse med venerisk Syge. Det er et værgeløst Barn, som Børnene i